

הרהורים

איה אבי?
 איה אלוהי?
 הספק מכרסם בי,
 אם נבראתי למען תיקוני.
 כואב ודואב כל גופי
 מפאת חיי.

האם החלטת להתעמר בי,
 האם אני משחק משעשע אותך,
 תהיתי ! נכתב , אשתעשע בתורתך,
 הלא ההפך הוא הנכון
 אני היא שעשועך הבלעדי.

פניתי אליך בקשיי חיי
 אך לא איתתה לבקשתי.
 שוב ושוב הוכחתי את ...
 אמונתי בכך.
 אך זה לא סיפק אותך.
 הנה, די לי, די לי
 מהאמונה שמביאה אותי
 לכיליון חיי.

רצוני לחיות כפי
 שבראת את הבריאה
 לפי הכללים הנכונים.
 הנני אישה טובה למדיי.
 מגיע לי איש טוב די והותר,
 מכל השיגעונות להתעלל בי.
 זו ממש התעללות לשמה.

במה עוויתי שזה מגיע לי ?

וגם אם כן, עוונותיי בטח
קטנים לעומת חוויות חיי.

מאסתי בטוענים כנגדי.
השעה יפה מאד, שאני אטען
את טיעוני.

מכוער כל הסובב אותי
כל הבריאה, כל היקום.
מה יש כאן יפה לי?
הלא, לא הותרת דבר
שיפה בעיני יהיה.

לא יומי יום, ולא לילי ליל.
לא ילדי ולא אישי, לא שכני
ולא המיודעים לי.

גם גן העדן אשר
אפשרת לי, הוא
שחור משחור בעיני כעת.

וכל זה בגללך אתה.
הבאת אותי, למצבי.
לקחת בכוח את מידת
הסבלנות, אשר הייתה בי.
לקחת בכוח את מידת
הסלחנות, אשר הייתה בי.
לקחת בכוח את מידת
ההבנה, אשר הייתה בי.

הכית בי שמאל עם ימין
לא הותרת דבר אשר
ארצה לחיות למענו,

אפילו לא למען חיי שלי.

והלא לא הותרת לי חיים.

אתה אבי?

אתה אלוהי?

אתה הבורא הכל?

היכן?

אם התשובות , כן,

שאתה נהנה מסבלי

מכאבי וממרור חיי,

אשר מסיבים לי בני האדם,

באשר הם.

אזי אתה לא

אבי , אלוהי ובוראי.

מפני שאינני צעצוע לשעשועים.

ולא יתכן שאלוהי הוא

רשע ומתעמר בי.

היכן האיש אשר הבאת למסלול חיי.

וראה איזה יצירה נראתה לי

לאחר כל אשר השקעת במוסר?

אוי, האם יש טעם לדברי.

גם מזה מאסתי

אין בזה תוצאה.

אני פשוט הולכת

לשיגעוני ולטרופ דעתי,

הייה שלום.